

smysl svého výroku proneseného k D-ové ml. před svědky »Takhle padesát zlatých brát, to bys stavěla«, z něhož nalézací soud usuzuje na věrohodnost seznání svědkyně D-ové, jakož i na to, že obžalovaný jí dal 100 Kč jako odměnu za službu, kterou na ní žádal, jsou novoty, jež nebyly předmětem jednání při hlavním přelíčení a k nimž zrušovací soud nesmí přihlížeti (§ 258, 288 čís. 3 tr. ř.). Bezdůvodnou zmatečnou stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 3148.

Poškozením ve smyslu § 82 tr. zák. (vyšší sazby) rozumí se tělesné poškození každého druhu, i když neobsahuje stupně § 411 tr. zák.; zákon tu poskytuje veřejným orgánům zvýšenou ochranu jejich tělesné neporušenosti, která jest dotčena i takovým poškozením, které není spojeno s porušením zdraví nebo s nezpůsobilostí k povolání.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1928, Zm I 174/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečné stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 23. února 1928, pokud jím byla obžalovaná uznána vinnou zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák., avšak s vyloučením přitěžující kvalifikace poranění, pokud se týče tělesného poškození vyšší sazby § 82 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a souvisejícím s tím výroku, že odpor Františku Ch-ovi činěný nebyl spojen s jeho poraněním, jakož i v dalších souvislých výrocích jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmatečné stížnosti, dovolávající se důvodů zmatečnosti čís. 5, pak 9 a) pokud se týče 10 — správně 11 — § 281 tr. ř. dlužno přiznati oprávnění s hlediska uplatňovaného formálního zmatku čís. 5. Stížnost právem vytýká, že napadený rozsudek jest ve výroku o rozhodných skutečnostech neúplný, ježto nepřihlíží k okolnostem závažným pro zvláštní trestní sazbu. Nalézací soud vzal za prokázáno, že se obžalovaná zprotivila skutečně vykonaným násilím městskému policejnímu strážníkovi Františku Ch-ovi tím, že chytla zuby strážníka Ch-a za levou ruku mezi palcem a ukazováčkem, takže musel ruku obuškem vyprostiti, že toto kousnutí Ch-a bolelo, ač neměl kůži prokousnutou. Soud nalézací však neuvedl v rozsudku a neuvážil blíže, že svědek František Ch. též výslovně potvrdil, že po stisknutí zubů L-ovou měl rudé stopy a místo to ho ještě odpoledne bolelo. Kdyby byl soud náležitě přihlížel k této okolnosti svědkem potvrzené, není vyloučeno, že by byl dospěl k jinému přesvědčení, totiž, že se násilí stalo, ne-li s poraněním, aspoň s poškozením strážníka Ch-a, a nebyl by vyloučil tuto přitěžující okolnost rozhodnou pro posouzení trestnosti a trestní sazby vůbec. Poškozením ve smyslu § 82 tr. zák. vyšší sazby rozumí se tělesné poškození každého druhu, i když nedosahuje stupně § 411 tr. zák. Zákon vyšší sazbou § 82 tr. zák. poskytuje veřejným orgánům zvýšenou ochranu jejich těles-

né neporušenosti, která jest porušena i takovým poškozením, které není spojeno s porušením zdraví nebo nezpůsobilosti k povolání (srov. rozh. zruš. soudu víd. čís. 3.514/8 sb. Nov.). Pro dolíčenou neúplnost byl rozsudek v částech zmatečností dotčených zrušen jako zmatečný. Ve věci samé nelze však zrušovacímu soudu rozhodnouti, jak navrhuje zmateční stížnost, poněvadž nalézací soud, pominuv mlčením onu další část seznání svědka Františka Ch-a, nezjistil v rozsudku závažné jím potvrzené okolnosti. Nezbylo proto, než vrátiti věc soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Čís. 3149.

Vykonávání povolání svědkova počíná již v době, kdy svědek, vyhovuje soudnímu rozkazu, vydává se na cestu k soudu, by tam vydal svědectví, a záleží i v tom, že svědek po poučení a příkazu podle § 241 první věty tr. ř. čeká na předvolání k výsledku podle § 247 první věty tr. ř. a po výsledku čeká na propuštění podle § 248 odst. třetí tr. ř.

Skutková podstata zločinu podle § 153 tr. zák., spáchaného na svědkovi pro vykonávání jeho povolání nepředpokládá, že svědectví bylo napadeným v době činu již vydáno, nýbrž lze se tohoto zločinu dopustiti i před vydáním svědectví, i v době, kdy se svědek na obsílku k soudu již dostavil, by vydal před ním svědectví, a zdržuje se u soudu v důsledku oněch ustanovení.

V řízení zrušovacím jsou novoty nepřípustny (§ 288 čís. 3 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 14. dubna 1928, Zm I 628/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 16. září 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem těžkého ublížení na těle podle § 153 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnosti dovolávající se důvodů zmatečnosti podle § 281, čís. 5, 9 a) a 10 tr. ř. nelze přiznati oprávnění.

S hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. namítá zmateční stížnost, že lehké ublížení, jež obžalovaný podle rozsudkového zjištění svědku B-ovi způsobil, nebylo tomuto svědkovi způsobeno ani při výkonu jeho povolání jako svědka ani pro výkon tohoto povolání. Při tom je stížnost zřejmě toho názoru, že za výkon povolání svědkova lze pokládati jediné vydání svědectví a že skutková podstata zločinu podle § 153 tr. zák., spáchaného na svědku pro výkon jeho povolání, předpokládá, že čin byl spáchán v době, kdy bylo svědectví napadeným již vydáno. I v tomto i v onom směru je stížnost na omylu. Podle § 150 tr. ř. je zpravidla každý, kdo jest jako svědek obeslán, povinen obsílce vyhověti a o tom, co mu je známo o předmětu trestního řízení, vydati na soudě svědectví. Z tohoto ustanovení zákona plyne, že povolání svědkovo záleží 1. v dostavení se k soudu a 2. ve vydání svědectví na soudě. Podle § 241 první věty vovolají se při počátku hlavního přelíčení